

Grunder och huvudargument

Klagandena anför fyra grunder till stöd för överklagandet, särskilt:

1. Det överklagade beslutet är bristfälligt motiverat och har fattats på grundval av en felaktig tolkning av de faktiska och rättsliga omständigheterna vad avser den institution som faktiskt antog beslutet om nedskrivning av bankmedel "bail in".
2. Det överklagade beslutet åsidosätter allmänna rättsprinciper då tribunalen missuppfattade den omständigheten att oavsett vilken form Eurogruppens beslut hade, utgjorde det en rättsakt mot vilken talan kan väckas.
3. Det överklagade beslutet är behäftat med fel, såtillvida att tribunalen då den meddelade beslutet underlät att pröva i vilket rättsligt och faktiskt förhållande Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken och Eurogruppen stod till varandra. Den prövade inte den omständigheten att på grundval av principen om adekvat orsakssamband och kriteriet om den verkliga upphovsmannen ska akter som antas av Eurogruppen tillskrivas Europeiska centralbanken och Europeiska kommissionen, vilka skulle ha handlat i överensstämmelse med fördraget om Europeiska unionen och dess protokoll samt sekundärrätt.

Tribunalen underlät således att pröva klagandenas argument i sak och avvisade felaktigt talan.

4. Vid bifall till överklagandet ska klagandena inte förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna vad avser överklagandet eller i första instans.

Överklagande ingett den 4 mars 2015 av Lella Chatziioannou av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 16 oktober 2014 i mål T-330/13, Lella Chatziioannou mot kommissionen och Europeiska centralbanken

(Mål C-108/15 P)

(2015/C 178/05)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Lella Chatziioannou (ombud: advokaterna E. Efstathiou, K. Efstathiou och K. Liasidou)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och Europeiska centralbanken.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- ogiltigförklara tribunalens bifall till invändningen om rättegångshinder, särskilt konstaterandet att "[e]n förklaring från Eurogruppen kan ... inte anses utgöra en rättsakt avsedd att medföra rättsverkningar för tredjeman", och följaktligen för klaganden, och att Eurogruppen med den angripna förklaringen "gjorde ... en mycket allmän genomgång av vissa åtgärder som överenskommits på politisk nivå med Republiken Cypern",
- upphäva det angripna beslutet i den mån nedskrivningen av bankmedel tillskrevs Republiken Cypern utan att Eurogruppen eller svarandena, eller svarandena inom Eurogruppen, tillskrevs något ansvar för sitt handlande eller beslut,
- upphäva beslutet att klaganden ska ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför fyra grunder till stöd för överklagandet, särskilt:

1. Det överklagade beslutet är bristfälligt motiverat och har fattats på grundval av en felaktig tolkning av de faktiska och rättsliga omständigheterna vad avser den institution som faktiskt antog beslutet om nedskrivning av bankmedel "bail in".
2. Det överklagade beslutet åsidosätter allmänna rättsprinciper då tribunalen missuppfattade den omständigheten att oavsett vilken form Eurogruppens beslut hade, utgjorde det en rättsakt mot vilken talan kan väckas.
3. Det överklagade beslutet är behäftat med fel, såtillvida att tribunalen då den meddelade beslutet underlät att pröva i vilket rättsligt och faktiskt förhållande Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken och Eurogruppen stod till varandra. Den prövade inte den omständigheten att på grundval av principen om adekvat orsakssamband och kriteriet om den verkliga upphovsmannen ska akter som antas av Eurogruppen tillskrivas Europeiska centralbanken och Europeiska kommissionen, vilka skulle ha handlat i överensstämmelse med fördraget om Europeiska unionen och dess protokoll samt sekundärrätt.

Tribunalen underlät således att pröva klagandens argument i sak och avvisade felaktigt talan.

4. Vid bifall till överklagandet ska klaganden inte förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna vad avser överklagandet eller i första instans.

Överklagande ingett den 4 mars 2015 av Marinos Nikolaou av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 16 oktober 2014 i mål T-331/13, Marinos Nikolaou mot kommissionen och Europeiska centralbanken

(Mål C-109/15 P)

(2015/C 178/06)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Marinos Nikolaou (ombud: advokaterna E. Efstathiou, K. Efstathiou och K. Liasidou)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och Europeiska centralbanken.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- ogiltigförklara tribunalens bifall till invändningen om rättegångshinder, särskilt konstaterandet att "[e]n förklaring från Eurogruppen kan ... inte anses utgöra en rättsakt avsedd att medföra rättsverkningar för tredjeman", och följaktligen för klaganden, och att Eurogruppen med den angripna förklaringen "gjorde ... en mycket allmän genomgång av vissa åtgärder som överenskommits på politisk nivå med Republiken Cypern",
- upphäva det angripna beslutet i den mån nedskrivningen av bankmedel tillskrevs Republiken Cypern utan att Eurogruppen eller svarandena, eller svarandena inom Eurogruppen, tillskrevs något ansvar för sitt handlande eller beslut,
- upphäva beslutet att klaganden ska ersätta rättegångskostnaderna.